

РЕШЕНИЕ

№ 4861

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4832** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 12.01.2021г. по НАХД № 11177/2020г. на СРС, НО, 109-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-402 от 31.07.2020г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 221, ал. 8, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 114, ал. 13, във вр. с ал. 10, т. 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК).

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Комисията за финансов надзор с оплаквания за неправилност поради неправилно приложение на материалния закон. Излага се твърдение, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че е налице процесуално нарушение поради това, че не е разгледан въпроса, при какви условия е сключен договорът за процесния депозит. Сочи се, че задълженото по чл. 114, ал. 13 от ЗППЦК лице е следвало да уведоми КФН в 7-дневен срок от предоставяне на депозита и едва след това регулаторът да прецени, съответства ли този договор на пазарните условия, а в настоящия случай уведомяване липсва, което обективно осуетява и възможността за надзорния орган да извърши

преценка, при какви условия е сключен договорът за депозит. Прилага се разпечатка от водената от БНБ статистика за лихвените проценти и обеми по салда по депозити с договорен матуритет.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява от юрк. С., който моли касационната жалба да бъде уважена по аргументите, изложени в нея. Претендира разноски съгласно представен списък.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и решението на СРС следва да се отмени.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че [фирма] е вписано като публично дружество под № РГ-05-1414 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от КФН. [фирма] е вписано като публично дружество под № РГ-05-0812 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН, воден от КФН.

След извършена проверка на междинния финансов отчет за дейността на [фирма] за трето тримесечие на 2019 г., било констатирано увеличение на вземанията на дружеството по предоставени търговски заеми, които видно от счетоводния баланс към 30.09.2019 г. възлизат на 27 093 000 лв., докато балансовата стойност на същия актив към 31.12.2018 г. е била 8 092 000 лв. Увеличението на посочения актив е констатирано и във финансовия отчет на дружеството към 30.06.2019 г., поради което били изискани писмени обяснения и доказателства относно основанието за увеличението на балансовата стойност на вземанията. С писмо с вх. № РГ-05-812-6/21.11.2019 г. били дадени обяснения и представени документи, от които било установено, че в изпълнение на решение от проведено на 14.05.2019 г. заседание на управителния съвет на [фирма] са предоставени средства под формата на депозит в размер на 18 840 000 лв. в полза на [фирма]. Разпоредбата със средствата било в резултат на приключила процедура по увеличение на капитала на [фирма], като [фирма] притежавала мажоритарния дял от акционерния капитал на [фирма]. Било установено още от допълнително представена информация, че [фирма] притежава 76,24 % от капитала на [фирма], поради което [фирма] контролира [фирма] и се явява предприятие майка. Съгласно протокол от заседание на управителния съвет на [фирма], управителният орган бил взел решение да се предоставят под формата на депозит средства в размер на 18 840 000 лв. в полза на [фирма], с годишна лихва в размер на 1 % (един процент) и срок на връщане до 31.12.2020 г., съобразявайки се с разпоредбите на чл. 114, ал. 10 и чл. 114а, ал. 4 от ЗППЦК. Управителният орган овластил изпълнителните директори да подпишат договора за депозит между депозанта [фирма] и заемателя [фирма] като същият е от 15.05.2019 г. Според договора, депозантът се задължава в срок до 22.05.2019 г. да предаде (депозира) в

собственост на заемателя депозитна сума в размер на 18 840 000 лв., а заемателят се задължава да върне депозитната сума и да плати възнаграждение на депозанта под формата на годишна лихва в размер на 1 %, като предаването на сумата ще се извърши по банков път с платежно нареждане. Заемателят се задължава да върне на депозанта депозитната сума заедно с уговорената лихва в срок до 31.12.2020 г., като връщането на депозитната сума е предвидено да се извърши изцяло или на части. Съгласно представената аналитичната оборотна ведомост с хронология на счетоводна сметка „Други краткосрочни вземания и заеми”, дъщерно дружество [фирма] е предоставило на дружеството майка [фирма] на 16.05.2019 г. депозитна сума в размер на 17 340 000 лв. и на 21.05.2019 г. депозитна сума в размер на 1 500 000 лв., което се потвърждава и от представено извлечение от банковата сметка на [фирма], за периода 01.04.2019 г. - 28.06.2019 г. в [фирма] - клон Централен. Била изисквана информация от [фирма], от която било установено, че за посочения период [фирма] притежава 1 669 613 броя акции и съответно права на глас, което е 65,578 % от капитала на [фирма], предвид което към датата на сключване на договора за депозит - 15.05.2019 г., както и към 16.05.2019 г. и 21.05.2019 г. - датите, на които паричните средства са преведени на [фирма] в изпълнение на договора за депозит, [фирма] контролира [фирма] и е предприятие майка.

С писмо, изх. № РГ-05-812-6/22.01.2020 г. било поискано обяснение от представляващите [фирма], на коя дата и с какъв входящ номер КФН е уведомена съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 13 от ЗППЦК за предоставения депозит, както и били поискани копия от платежните нареждания, с които депозитната сума по цитирания договор е получена от [фирма]. В отговор с писмо с вх. № РГ-05-812-6/24.01.2020 г. представляващите [фирма] посочват, че не разполагат с входящ номер на уведомление за получена сума по договора от 15.05.2019 г., а конкретна информация за паричния трансфер е предоставена на КФН на 30.07.2019 г., с оповестения междинен финансов отчет за дейността на дружеството за първото шестмесечие на 2019 г. Приложени били две платежни нареждания от 16.05.2019 г. и от 21.05.2019 г., съответно за 17 340 000 лв. и за 1 500 000 лв., от които било установено, че сумите са преведени от сметка на [фирма] по сметки на [фирма] в [фирма].

Въз основа на изложеното контролният орган приел, че [фирма], като дружество майка, е следвало изрично да уведоми надзорния орган за предоставения по чл. 114, ал. 10, т. 3 от ЗППЦК депозит в законоустановения срок от 7 дни и като не е сторило това е нарушило разпоредбата на чл. 114, ал. 13 във връзка с ал. 10, т. 3 от ЗППЦК. При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № Р-06-160 от 14.02.2020 г., а въз основа на него и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че НП е издадено от компетентен орган, но са налице нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита. Изложени са мотиви, че за нарушаване на разпоредбата на чл. 114, ал. 13, във вр. с ал. 10, т. 3 от ЗППЦК е необходимо да е изпълнен фактически състав, при който от дружеството майка да е получен депозит, предоставен от дъщерното дружество, но при условия, не по-неблагоприятни от пазарните за страната. СРС е приел, че в наказателното постановление изобщо не е обсъдено, дали условията на въпросния депозит са отговаряли на изискванията на чл. 114, ал. 10, т. 3 от ЗППЦК, което е довело до нарушаване на правото на защита на дружеството, тъй като е останало неясно,

възникнало ли е задължение за дружеството майка да уведоми за съответния депозит или не.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, тъй като видно от съдържанието на оспореното НП, административният орган не е анализирал, дали предоставения депозит попада в хипотезата на чл. 114, ал. 10, т. 3 от ЗППЦК, за да възникне задължение за уведомяване по чл. 114, ал. 13 от ЗППЦК, което от своя страна е довело до непълнота на описанието на нарушението и ограничаване на правото на защита на санкционираното дружество, тъй като не става ясно за изпълнението на какво вменено задължение последното е било санкционирано. Разпоредбата на чл. 114, ал. 13 от ЗППЦК въвежда задължение за дружеството майка да уведоми в 7-дневен срок комисията при предоставен депозит от дъщерно дружество при условия, не по-неблагоприятни от пазарните за страната. Правилно въззивната инстанция е посочила, че в НП липсва яснота, дали условията, при които е сключен депозитът са по-неблагоприятни от пазарните за страната, за да се установи, дали е възникнало задължение за дружеството майка да уведоми комисията. Изясняването на този въпрос е важен за съставомерността на вмененото нарушение, тъй като съгласно чл. 114, ал. 10, т. 3 от ЗППЦК разпоредбите на ал. 1 и 3 не се прилагат в случаите на кредитиране на дъщерно дружество от дружество майка и предоставяне на депозити от дъщерно дружество при условия не по-неблагоприятни от пазарните за страната.

Ето защо изводите на СРС за непълнота в описанието на нарушението са правилни. В административнонаказателното производство е допуснато нарушение на изискванията по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Тези разпоредби са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

По тези съображения, като е отменил наказателното постановление, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.01.2021г. по НАХД № 11177/2020г. на СРС, НО, 109-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

